

indsføres til England, altsaa navnlig ogsaa den Margarine, som den paagældende Fabrik konkurrerer med. Det er derfor ganske naturligt, at denne Fabrik kan have anvendt danske Smørfustager til Emballage for Margarine, og heri er der ikke noget som helst paafaldende. Men skulde der altsaa komme en Bestyldning ud deraf, maatte det være den, at denne Emballage er gaaet ud med det indbrændte danske Smørmærke, og saaledes, at dette Smørmærke er blevet brugt som Angivelse af, at Indholdet var Smør og ikke Margarine. Den engelske Margarinelov har nemlig en Bestemmelse, der svarer til vor, om, at Margarine ikke maa sælges, uden at Emballagen er tydelig mærket paa nærmere bestemt Maade med Ordet „Margarine“. Emballagen skal altsaa have dette Mærke, som angiver, at Indholdet er Margarine. Og det var da altsaa det første, som skulde have været oplyst i denne Klage, nemlig om, hvorvidt den Margarine, der er gaaet ud fra Fabrikken i danske Smørfustager, havde faaet Angivelse uden paa Fustagen om, at der var Margarine indeni. Det skulde man have sagt, hvis det var saa. Men derom siges intet i denne Erklæring fra de mange Arbejdere eller fra Arbejdere — hvor mange ved jeg ikke noget om, da deres Navne ikke ere opgivne. Det skulde have været sagt, men det har man tiiet stille med. Det eneste, som siges, er dette, som er ganske naturligt, at Margarine udsendes i Smørfustager, og det siges tillige, at det er blevet forbudt Arbejderne at afhøve Smørmærket paa Fustagerne. Sa hvis Bunden er vendt saaledes, at dette indbrændte Mærke er kommet ind mod Indholdet og Emballagen derefter er mærket „Margarine“, foreligger der jo ikke det allermindeste, man kan hængesig i. Der er saaledes ikke stet noget som helst, der kan tyde paa, at der her foreligger en Handling, der ikke har været i sin Orden; ikke heller siger den paagældende Erklæring noget som helst derom. Men endelig skal jeg saa henvise til en Ting, og det er dette: Det Mærke, her er Tale om, hvad er det for et Mærke? Det er et Bogstavmærke eller en Betegnelse af en eller anden Gaard, Mærker, der variere i allerhøjeste Grad; de fleste af d'Her. her i Salen kende jo Smørmærker her fra Landet. Skulde nu virkelig det

være afgørende, at et saadant Mærke kunde staa paa Fustagen, saaledes at derigennem skulde være vakt nogen Formodning om, at Indholdet er gaaet ud i Verden som Smør i Stedet for Margarine? Jeg forstaaer ikke hele denne Bestyldning, jeg tror, den er i allerhøjeste Grad sat paa Skruer. Naar man under søger Sagen nærmere, vil man finde, at der ikke er noget som helst væsentligt Indhold deri. Jeg har ikke heller fra Konsulenten modtaget nogen som helst Indberetning om, at der skulde være foregaaet nogen Norder af den her omhandlede Beskæftighed i England. Min Overbevisning er, at der ikke er foregaaet nogen saadan; senere har jeg korresponderet med Konsulenten derom, efter at jeg er bleven bekendt med den Erklæring, her er Tale om, og han har gentaget, at efter hans Overbevisning var der ikke stet noget af den Slags. Dette Forhold at sælge Margarine som Smør er strafbart efter engelsk Lovgivning, og det straffes meget strengt, saa at der sikkert ikke er nogen, der vilde vove at gøre det.

Wagner: Da jeg ligesom det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (Bluhme) er bleven bestyldt for overhovedet at være ganske ligegyldig over for en Margarinelov, og da dette ærede Medlem har refereret direkte til mig, vil jeg, skønt jeg ikke tror, man paa nogen Maade har Ret til at udlægge det ærede Medlems Ord saaledes, gøre opmærksom paa, at jeg for mit Vedkommende altid aabent har erkendt, at jeg betragter Margarineloven som en ganske overordentlig nødvendig og betydningsfuld Lov. Det, som Margarineloven væsentlig virker ved, er jo tre Ting, for det første Kontrolbestemmelserne, for det andet Straffebestemmelserne og for det tredje Bestemmelsen om, at man ikke maa forfalste Smør eller blande smaa Kvantiteter af Margarine op i Smør, hvorved der i Virkeligheden foreligger en meget stor Fare for Misbrug, idet det ikke ligger saa ganske fjernt, at den blotte Tilstedeværelse af en saadan Blanding kan medføre en Fare paa et eller andet Stadium af Handelen. Naar det ærede Medlem for Odder (Beth-Gspensen) bemærkede, at det reklamemæssige i denne Lov lod en Del tilbage at ønske, tror jeg dog, at de fleste ville være enige med mig i den Anskuelse, at vi